

A large magnifying glass is positioned over the word 'PARSHA'. The lens of the magnifying glass is focused on the letter 'A' in 'PARSHA', which is significantly enlarged and detailed. The handle of the magnifying glass is on the right side, pointing downwards.

PARSHA PERSPECTIVES

Parshas Bo

Wednesday, January 20th @ 8:00 PM

Given by Rabbi Shmuel Silber

Sponsored by Chana & Jeremy Staiman, in memory of Chana's father

Harry Bush צבי הירש בן ישראל

1. שמות פרק ג

כא ונתתי את־חן העם־הזה בעיני מצרים והיה כי תלכוֹן לא תלכוֹ ריקם: כב וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי־כסף וכלי זהב ושמלת ושמלת ועל־בניכם ועל־בנותיכם ונצלתם את־מצרים:

21. And I will put this people's favor in the eyes of the Egyptians, and it will come to pass that when you go, you will not go empty handed. 22. Each woman shall borrow from her neighbor and from the dweller in her house silver and gold objects and garments, and you shall put [them] on your sons and on your daughters, and you shall empty out Egypt."

2. שמות פרק יא

א ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ועל־מצרים אחרי־כן ישלח אתכם מזה כשלהו כלה גרש וגרש אתכם מזה: ב דבר־נא באזני העם וישאלו איש | מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי־כסף וכלי זהב:

1. The Lord said to Moses, "I will bring one more plague upon Pharaoh and upon Egypt; afterwards he will let you go from here. When he lets you out, he will completely drive you out of here. 2. Please, speak into the ears of the people, and let them borrow, each man from his friend and each woman from her friend, silver vessels and golden vessels."

3. שמות פרק יב

לד וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צררת כשמלתם על־שכמם: לה ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי־כסף וכלי זהב ושמלת: לו ויהוה נתן את־חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את־מצרים:

34. The people picked up their dough when it was not yet leavened, their leftovers bound in their garments on their shoulders. 35. And the children of Israel did according to Moses' order, and they borrowed from the Egyptians silver objects, golden objects, and garments. 36. The Lord gave the people favor in the eyes of the Egyptians, and they lent them, and they emptied out Egypt.

4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צא עמוד א

פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: הרי הוא אומר +שמות י"ב+ וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום – תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו. – אמר גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס, אם ינצחוני – אמרו להם: הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם אמרו להם: תורת משה רבינו נצחתכם. נתנו לו רשות והלך ודן עמהן. אמר להן: מהיכן אתם מביאין ראייה? – אמרו לו: מן התורה. – אמר להן: אף אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה. שנאמר +שמות י"ב+ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה – תנו לנו שכר עבודה של ששים ריבוא, ששיעבדתם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה. אמר להן אלכסנדרוס מוקדון: החזירו לו תשובה! – אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים. נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.

5. אבן עזרא שמות פרק ג פסוק כב

ויש מתאוננים ואומרים כי אבותינו גנבים היו. ואלה הלא יראו, כי מצוה עליונה היתה. ואין טעם לשאול למה, כי השם ברא הכל, והוא נתן עושר למי שירצה ויקחנו מידו ויתננו לאחר. ואין זה רע, כי הכל שלו הוא.

6. אבן עזרא הפירוש הקצר שמות פרק יא פסוק ד

.... ובהיות ישראל קרובים לצאת, ושאלה (שמות ג, כב). ולולי שנתן השם להם החן לא היו נותנים להם כלום. ודע כי דבר גדול היה. וצדיקים גמורים היו ישראל, שלא גלו הסוד, והוא שפרעה חשב על דברי משה דרך שלשת ימים שילכו וישוּבו אל מצרים. וחלילה שהנביא דבר כזב, כי לא אמר לעולם נשוב. וחכמת השם נשגבה מדעתנו. ואשר נראה לי שהיה זה הדבר בעבור שני דברים: האחד: שיתנו להם כלי כסף וזהב. ואלו ידעו שלא ישובו, לא היו נותנים. והדבר השני: שיטבע פרעה וחילו. כי אלו היו הולכים ברשותו, ואין בלבו שישוּבו, לא רדף אחריהם. והעד: ויגד למלך מצרים כי ברח העם (שמות יד, ה).

7. רבינו בחיי שמות פרק ג פסוק כב

(כב) ושאלה אשה משכנתה. חס ושלוּם שיתיר הקב"ה לגנוב דעת הבריות שישאלו מהם כלי כסף וכלי זהב ולא ישיבו להם, אבל לשון ושאלה הוא שתתן לה במתנה, שכן מצינו בגדעון: "ויאמר אליהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו – לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם" (שופטים ח, כד), וכן מצינו בבת שבע "שאלה אחת קטנה אנכי שואלת מאתך", "יותן את – אבישג השונמית" (מלכים – א ב, כ – כא), הרי מתנה שנקראת בלשון שאלה.

8. רשב"ם שמות פרק ג פסוק כב

(כב) ושאלה אשה משכנתה – במתנה גמורה וחלוטה, שהרי כתוב ונתתי את חן העם .... זהו עיקר פשוטו ותשובה למינים:

9. כלי יקר שמות פרק ג פסוק כב

(כב) ושאלה אשה משכנתה וגו'. יש מפרשים שאלה זו אינה לשון הלואה, כי איך יצוה ה' לדבר שקר וליקח בערמה אלא הוא מלשון שאל ואתנה לך .... כך שאלה זו היא שיתנו להם מתנות ....

10. Rabbi Samson Raphaël Hirsch: Exodus Chapter 3 Verse 22

V. 22. וְשָׁאַלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ. This word has an unfortunate history. It occurs at least a few hundred times in וְשָׁאַלָה and there it *always* has the meaning "to demand, to request, to obtain by entreaty", *never* "to borrow". In one single instance alone it is used for borrowing וְשָׁאַלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ (Ex. XXII, 13) and this one single instance, because it just happens to describe a legal relationship and in consequence the word וְשָׁאַלָה has become current in all the laws referring to a borrower, and is of every-day use, has been the cause of people seeing in the expression וְשָׁאַלָה here, at once the idea of "to borrow". But they overlook completely the form of speech which is inevitably used. Always, everywhere where וְשָׁאַלָה means to demand, to request, i.e., where that which is demanded or asked for, is to completely leave all connection with its present owner,

11. חזקוני שמות פרק ג פסוק כא

(כא) לא תלכו ריקם כי הם יעניקו לכם מג' מינים כסף וזהב ושמלות לקיים יצאו ברכוש גדול דוגמת הענקת עבד צאן גרן ויקב.

12. דברים פרק טו

יב כִּי־יִמְכַר לְךָ אֶחָיִךְ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וְעִבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנֹהוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ: יג וְכִי־תִשְׁלַחְנֹהוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנֹהוּ רֵיקָם: יד הַעֲגִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאֲנֶךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בָּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֶּן־לוֹ: טו וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:

12. If your brother, a Hebrew man or a Hebrew woman, is sold to you, he shall serve you for six years, and in the seventh year you shall send him forth free from you. 13. And when you send him forth free from you, you shall not send him forth empty-handed. 14. You shall surely provide him from your flock, from your threshing floor, and from your vat, you shall give him from what the Lord, your God, has blessed you

13. ספר החינוך מצוה תפב

משרשי המצוה למען נקנה בנפשנו מדות מעולות יקרות וחמודות, ועם הנפש היקרה והמעולה נזכה לטוב, והאל הטוב חפץ להיטיב לעמו, והודנו והדרנו הוא שנרחם על מי שעבד אותנו ונתן לו משלנו בתורת חסד מלבד מה שהתנינו עמו לתת לו בשכרו, ודבר מושכל הוא, אין צורך להאריך בו.

14. Studies In Shemot: Parshat Bo (page 190); Nehama Leibowitz

For an Israelite, the word Egyptian had the bitterest associations. It would not have been remarkable had the Jew hated the Egyptian as the enslaver of his ancestors and would have reserved the right not to accord him the generous treatment enjoined by the Torah with regard to the stranger . . . But the Torah records that the Egyptians and Jews parted friends, the former, liberally furnishing them with gifts as the latter themselves had been bidden, in the case of sending away their own Hebrew servants . . . Consequently "thou shalt not abhor an Egyptian, for thou wert a stranger in his land." But since the Egyptians could not be expected to offer gifts of their own initiative, Israel was bidden to spur them to do it and say to them: Let us part friends and we'll take with us a parting gift. (Benno Jacob)⁵

15. כלי יקר שמות פרק ג פסוק כב

..... ומה שנאמר (שמות יב לו) וישאלום, היינו שהמצרים התחילו לתבוע מהם שיקבלו מהם מתנות כל כך מצאו חן בעיניהם:

16. שמות פרק יב

לה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כֶּל־כֶּסֶף וְכֶלֶי זָהָב וְשִׁמְלֹת:

35. And the children of Israel did according to Moses' order, and they borrowed from the Egyptians silver objects, golden objects, and garments.

17. רש"י שמות פרק יב פסוק לה

ושמלת - אף הן היו חשובות להם מן הכסף ומן הזהב, והמאוחר בפסוק חשוב:

18. רבינו בחיי שמות פרק יב פסוק לה

(לה) כלי כסף וכלי זהב ושמלות. המאוחר בכתוב חשוב יותר מחברו: הזהב, חשוב מן הכסף, והשמלות חשובים מן הזהב

19. ספר החינוך מצוה צט - מצות לבישת בגדי הכהנים

שנצטוו הכהנים ללבוש בגדים מיוחדים לגדולה וכבוד ואז יעבדו במקדש, שנאמר [שמות כ"ח, ד'] ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו.

משרשי המצוה, היסוד הקבוע לנו כי האדם נפעל לפי פעולותיו ואחריהם מחשבותיו וכוונותיו, והשליח המכפר צריך להתפייס כל מחשבתו וכוונתו אל העבודה, על כן ראוי להתלבש בגדים מיוחדים אליה, שכשיסתכל בכל מקום שבגופו מיד יהיה נזכר ומתעורר בלבו לפני מי הוא עובד, וזה כעין תפילין שנצטוו הכל להניח בקצת הגוף שיהיה לזכרון מחשבת הכשר. ואף על פי שגם הכהן היה מניח תפילין, לגודל ענינו היה צריך גם זה.

20. U.S. National Library of Medicine, National Institutes of Health

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11898983>

Psychol Rep. 2002 Feb;90(1):203-4.

Customer service as a function of shopper's attire.

Regan PC, Llamas V.

Department of Psychology, California State University, Los Angeles 90032-8227, USA.
pregan@calstatela.edu

A field experiment explored whether a female shopper's appearance would influence the customer service she received. Specifically, a female confederate dressed in formal work clothes (skirt and blouse) or informal gym clothes (tights and t-shirt) entered a series of randomly selected women's clothing stores in a large mall and proceeded to "shop." The amount of time that passed before an employee approached and acknowledged the confederate served as the dependent variable. As hypothesized, she was acknowledged significantly sooner when formally attired than when informally dressed. Thus, clothing, like other aspects of appearance, influences how people are evaluated and treated by others.

PMID: 11898983 [PubMed - indexed for MEDLINE]